

L'ALMESQUÍ

Noms científic: *Narcissus juncifolius* (Requien).
També, *Narcissus Requienii* (Roemer)
popular: almesquí, narcís.
Família: *Amarillidaceae* (amaril·lidàcies)

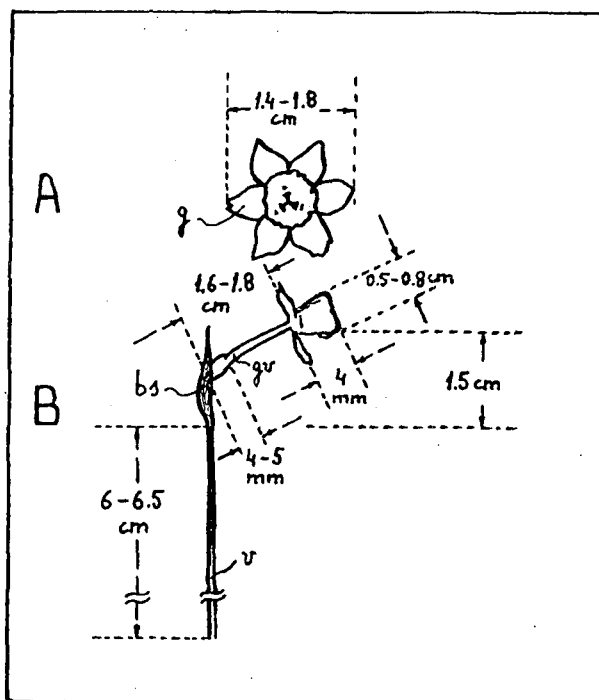

Figura 1: Flor d'almesquí.
A: detall dels elements de la corona.
B: representació general del conjunt floral.
g: groc intens; gv: groc-verdós;
bs: bràctea (seca); v: verd.

Descripció: Aquesta és una planta herbàcia bulbosa de flors grogues amb corona, els elements de la qual són independents (o **gairebé** independents). Té dues fulles linears de color verd com el de la tija de la flor. L'amplada de les fulles és 1-1'25 mm. i llur llargada 2'5-3'5 cm. A l'única figura que acompanya aquest article hom hi pot trobar dades que fan referència a d'altres parts de la planta. La flor, encara que petita, allibera una olor molt intensa, que algú descriuria com de **gairebé** ofenedora.

El nom científic d'aquesta planta («juncifolius») fa referència a la forma quasi tubular de les seves fulles, cosa que pot ajudar a establir distincions amb d'altres varietats.

Hem donat dos noms científics equivalents del tot, encara que el primer és potser més freqüent (1'2). Aquesta planta no fou descrita per Pius Font i Quer en un estudi seu (3) sobre la flora d'aquestes terres.

Hàbitat: Els exemplars sobre els quals ha estat fet aquest estudi varen ésser trobats (abril, 1981) en un sotabosc herbaci de pi blanc (*Pinus halepensis*) molt espars, ocupant un solc sobre la gran massa calcària de la Serra de Pàndols, al terme de Gandesa. També en foren observats alguns durant una altra excursió en un sotabosc de pinassa (*Pinus nigra*, subsp. *salzmannii*) al vessant de cara sud de muntanya calcària on el bosc era molt esclarissat per dràstiques tallades d'aquest tipus de pi, tot fent camí cap al Coll de l'Avenç i prop del Coll de les Canals i al terme d'Horta.

- (1) BONNIER, G.; de LAYENS, G.: «Flore complète portative de la France, de la Suisse et de la Belgique». Paris, 1977.
- (2) Gran Enciclopèdia Catalana, vol. I.
- (3) font i QUER, P.: Treballs de la Institució Catalana d'Història Natural, 9 (1915).

Jesús JUANÓS i TIMONEDA

APORTACIÓ AL CONEIXEMENT DELS NOMS POPULARS DE LA VEGETACIÓ DE LA TERRA ALTA

Aquest recull de noms populars que ara inficem, té com a finalitat l'impedir que acabin en l'oblit els resultats de l'observació i de les anàlisis del món vegetal que han efectuat durant centúries els pobladors d'aquesta comarca.

I en fer això, formar un cos de coneixements, eminentment útil, que es pugui fer servir pels educadors i els estudiosos, en l'ensenyament de les generacions que pugen, i també perquè no, en el sol gaudir personal.

Per a aquest fi, en Josep-Maria Miquel ha

recollit els noms populars, i ha efectuat una primera classificació, revisada i millorada per en Rafael Balada, qui ha afegit les sinonímies científiques i les cites d'altres botànics (números amb asterisc) que havien recollit aquests mateixos noms **per aquesta zona de la Terra Alta**, per motius d'espai tipogràfic hem seleccionat preferentment les cites més antigues.

L'estructura que s'ha donat a aquest recull, és en principi, l'ordenació alfabètica de les entrades per noms populars, i per zones de la co-